

AVIZ
referitor la proiectul de Ordonanță de urgență privind
Codul administrativ

Analizând proiectul de **Ordonanță de urgență privind Codul administrativ**, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.195 din 26.06.2019 și înregistrat la Consiliul Legislativ cu nr.D595 din 26.06.2019,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri:

1. Prezentul proiect are ca obiect reglementarea cadrului general pentru organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor administrației publice centrale și locale, statutul personalului din cadrul acestora, răspunderea administrativă, serviciile publice, precum și regulile specifice privind proprietatea publică și privată a statului și a unităților administrativ-teritoriale.

Potrivit Notei de fundamentare, „Codul administrativ are menirea de a reprezenta legea de bază a administrației publice și urmărește să asigure cadrul juridic necesar asigurării stabilității și eficienței autorităților atât la nivel central, cât și la nivel local”.

2. Relevăm faptul că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se poate pronunța asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate

3. Proiectul Codului administrativ cuprinde 638 de articole și șase anexe, articolele fiind sistematizate în zece părți, divizate în titluri, capitole și secțiuni.

Menționăm că, de curând, Consiliul Legislativ a avizat un proiect de Ordonanță de urgență a Guvernului având același obiect de reglementare și un conținut similar, fiind emis Avizul favorabil cu observații și propuneri nr.478/12.06.2019.

Având în vedere faptul că unele observații și propuneri din avizul sus-menționat nu au fost preluate la întocmirea prezentului proiect, le reiterăm, reținând și alte observații și propuneri, care vizează diferențele de conținut dintre cele două proiecte.

De asemenea, în cursul anilor 2017-2018, Consiliul Legislativ a avizat un proiect de lege având același obiect de reglementare și un conținut similar, fiind emis Avizul favorabil cu observații și propuneri nr.1.028/4.12.2017, precum și o propunere legislativă cu același obiect de reglementare și conținut asemănător, pentru care s-a emis Avizul favorabil cu observații și propuneri nr.59/18.01.2018.

Precizăm că propunerea legislativă sus-menționată a fost adoptată de Parlament, însă legea a fost declarată neconstituțională, în ansamblul său, prin **Decizia nr.681/2018**, ca urmare a constatării unor vicii de neconstituționalitate extrinsecă de către Curtea Constituțională, fiind contrară prevederilor art.141 raportat la art.1 alin.(5), precum și celor ale art.61 alin.(2) și ale art.75 alin.(4) din Constituție. Urmare a reexaminării, propunerea legislativă a fost respinsă de Senat în data de 25.03.2019, iar de Camera Deputaților în data de 3.04.2019.

4. Potrivit *preambulului*, adoptarea proiectului este motivată, în principal, de angajamentele constante și termenele asumate de România în raport cu instituțiile Uniunii Europene, precum și de riscurile de suspendare a fondurilor aferente unor programe operaționale ca urmare a neimplementării în termenele asumate în documentele strategice a unor măsuri de reformă a administrației publice.

Constatăm că în *Nota de fundamentare* sunt prezentate aspecte care susțin oportunitatea reglementării, și nu existența unei situații extraordinare, în sensul stabilit de Curtea Constituțională în jurisprudența sa, și anume „*existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public*” (Decizia nr.1008/2009) și care „*exprimă un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun*” (Decizia nr.919/2011).

Totodată, Curtea Constituțională a reținut, cu prilejul pronunțării Deciziei nr.255/2005, că „*invocarea elementului de oportunitate, prin definiție de natură subiectivă, căruia i se conferă o eficiență contributivă determinantă a urgenței, ceea ce, implicit, îl convertește în*

situație extraordinară, impune concluzia că aceasta nu are, în mod necesar și univoc, caracter obiectiv, ci poate da expresie și unor factori subiectivi, de oportunitate (...). Întrucât însă asemenea factori nu sunt cuantificabili, afirmarea existenței situației extraordinare, în temeiul lor sau prin convertirea lor într-o asemenea situație, conferă acestuia un caracter arbitrar, de natură să creeze dificultăți insurmontabile în legitimarea delegării legislative”.

Având în vedere dispozițiile art.115 alin.(4) din Constituție și deciziile Curții Constituționale în materie, este necesară completarea *Notei de fundamentare* și a *preambulului*, în sensul argumentării și dezvoltării elementelor de fapt și de drept ale situației extraordinare ce reclamă recurgerea la această cale de reglementare, precum și prezentarea efectelor negative ce se pot ivi în cazul neadoptării proiectului în regim de urgență.

Totodată, cu privire la modalitatea de reglementare prin ordonanță de urgență, sub aspectul respectării limitelor prevăzute de art.115 alin.(6) din Constituție, semnalăm că prin Decizia nr.1189 din 6 noiembrie 2008, Curtea Constituțională a statuat că „(...) *se poate deduce că interdicția adoptării de ordonanțe de urgență este totală și necondiționată atunci când menționează că „nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale” și că „nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică”.* În celelalte domenii prevăzute de text, ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate dacă „afectează”, dacă au consecințe negative, dar, în schimb, pot fi adoptate dacă, prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive în domeniile în care intervin”.

5. Proiectul nu respectă întrutotul ordinea elementelor structurale prevăzute în Tezele prealabile ale proiectului Codului administrativ, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.196/2016. Astfel, la pct.VI. Prezentarea succintă a conținutului proiectului Codului administrativ se prevede că „***În partea a V-a vor fi reglementate statutul funcționarilor publici și statutul juridic aplicabil personalului contractual din administrația publică - categorii de funcții publice, intrarea în corpul funcționarilor publici, drepturi și obligații ale funcționarilor publici, managementul funcției publice și gestiunea raporturilor de serviciu, regulile aplicabile personalului contractual din administrația publică (drepturi, obligații, regimul contractului de management). Partea a VI-a va cuprinde prevederi aplicabile exercitării dreptului de proprietate publică și privată a statului și a unităților administrativ-teritoriale -***

elemente definitorii, modalitățile de exercitare a dreptului de proprietate publică și privată, apărarea dreptului de proprietate publică și privată, încetarea dreptului de proprietate publică și privată al statului sau al unităților administrativ-teritoriale”.

Menționăm că în proiect Partea a V-a conține prevederi aplicabile exercitării dreptului de proprietate publică și privată a statului și a unităților administrativ-teritoriale, iar Partea a VI-a reglementează statutul funcționarilor publici și statutul juridic aplicabil personalului contractual din administrația publică.

6. Ca observație de ordin general, contrar normelor de tehnică legislativă referitoare la structura actelor normative, unele părți nu sunt structurate în titluri și capitole (de exemplu, Părțile a IX-a și a X-a).

De asemenea, proiectul de cod cuprinde anumite titluri care nu sunt structurate în capitole (este cazul Titlurilor I, II și III ale Părții I, Titlurile I, III și IV ale Părții a III-a, Titlul I al Părții a VI-a, Titlurile I-IV ale Părții a VII-a și Titlurile I-IV ale Părții a VIII-a), unele dintre acestea cuprinzând un număr redus de articole (spre exemplu, Titlul III al Părții a VII-a cuprinde un singur articol, iar în cadrul Părții a VIII-a, Titlul II cuprinde 4 articole și Titlul IV cuprinde 2 articole).

Tot ca observație generală, constatăm elemente structurale alcătuite dintr-un număr extrem de mare de alineate; exemplificăm **art.319 și 341** structurate pe 29 de alineate.

În acest sens, precizăm că, potrivit art.48 alin.(4) teza finală din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru claritatea, concizia și caracterul unitar al textului unui articol se recomandă ca acesta să nu fie format dintr-un număr prea mare de alineate.

Tot ca observație generală, recomandăm ca, pentru un spor de rigoare normativă, sintagmele de forma „în Partea a V-a a prezentului Cod” (art.108), „în condițiile Părții a VI-a, Titlul II”, „prevăzute la Titlul VII al prezentei părți și la Partea a VI-a Titlul II” și „prevederile Părții a VI-a, Titlul II din prezentul Cod” (art.147 alin.(2)-(4) și art.186 alin.(2)-(4)), „în condițiile Părții a VI-a Titlul II, Capitolului VI sau Titlul III, Capitolul IV” (art.155 alin.(8)), „prevăzute de Partea a VI-a, Titlul III, Capitolul II” (art.158 și 194), „prevederile Titlului VII, Capitolul I al prezentei părți și ale Părții a VI-a Titlul II” (art.168) sau „Părții a VI-a, Titlul II” (art.242 alin.(5)), precum și altele asemenea, să fie înlocuite cu norme de trimitere la articolul/articolele avute în vedere, cele indicate mai sus fiind redate la modul general.

De asemenea, potrivit normelor de tehnică legislativă, titlurile articolelor vor fi transformate în denumiri marginale.

În ceea ce privește trimiterile din cadrul proiectului de Cod administrativ la dispoziții acestuia, ele vor fi redactate, în mod unitar, sub forma „din prezentul Cod”.

7. La **primul paragraf al preambulului**, potrivit exigențelor normative, este necesară eliminarea parantezelor, observație valabilă pentru toate situațiile similare.

La **paragraful al treilea**, înaintea anului „2019” se va insera termenul „**anul**”.

8. La **art.1 alin.(2)**, pentru corectitudinea informației juridice, sintagma „cu modificările și completările ulterioare” se va înlocui cu expresia „**cu modificările ulterioare**”.

9. La **art.5**, relevăm că la **lit.m)** și **n)** nu se definesc noțiunile de „autorități deliberative la nivelul unităților administrativ-teritoriale”, respectiv de „autorități executive la nivelul unităților administrativ-teritoriale”, ci se enumeră autoritățile care fac parte din aceste categorii. Se impune, de aceea, definirea noțiunilor. Observația este valabilă, în mod corespunzător, și pentru **lit.hh)** și **rr)**.

La **lit.o)**, din punct de vedere semantic, semnalăm utilizarea eronată a sintagmei „resurse financiare” în locul formulării corecte „**surse financiare**”, inclusiv în considerarea prevederilor art.138 alin.(5) din Legea fundamentală. Avem în vedere și **lit.s), t) și x) ale art.5, denumirea marginală a art.79 și a art.87, alin.(1), (2) și (5) ale art.87, alin.(5) al art.89 și art.129 alin.(7) lit.r)**.

Referitor la definiția expresiei „**funcție publică**”, prevăzută la **lit.y)**, semnalăm că **elementul determinant al unei funcții publice este exercitarea prerogativelor de putere publică**. Sensul expresiei *prerogative de putere publică* nu este explicit stabilit, ci implicit, rezultând din formularea **art.370 alin.(1) Prerogativele de putere publică sunt exercitate prin activități cu caracter general și prin activități cu caracter special** -, urmată de clasificarea și enumerarea, în cuprinsul alin.(2) și (3) a activităților cu caracter general și special.

10. La **art.5**, referitor la definiția expresiei „**regimul de putere publică**” care face obiectul **lit.kk)**, pentru o exprimare adecvată în context, expresia „*realizării atribuțiilor autorităților și instituțiilor administrației publice*” se va înlocui cu expresia „**exercitării atribuțiilor autorităților și instituțiilor administrației publice**”, deoarece atribuțiile respectivelor autorități și instituții publice se

exercită, nu se realizează. Observația este valabilă, în mod corespunzător, pentru toate situațiile similare referitoare la „realizarea” atribuțiilor sau, după caz, a prerogativelor.

De asemenea, semnalăm absența altor definiții importante pentru reglementarea și aplicarea Statutului funcționarilor publici, care nu ar trebui să lipsească dintr-un Cod administrativ, cum ar fi *raport de serviciu* sau *organ de specialitate*.

Menționăm că la **art.374 alin.(1)** se referă, cu caracter general, doar la exercitarea „*raporturilor de serviciu*” și stabilește că acestea „*se nasc și se exercită pe baza actului administrativ de numire, emis în condițiile legii*”.

Totodată, semnalăm că noțiunea de „*organ de specialitate*” nu este definită în cuprinsul art.5, deși apare în repetate rânduri în cuprinsul proiectului.

Pentru claritatea normelor și pentru evitarea dubiilor în interpretare, propunem introducerea cel puțin a acestor două definiții.

La **lit.gg**), pentru corectitudinea marcării, semnalăm că această definiție trebuie marcată cu lit.ff), urmând ca literele subsecvente să fie renumerotate în mod corespunzător.

La actuala **lit.ss**), la definiția „zonei metropolitane”, semnalăm că textul face trimitere la noțiunea de „*zonă limitrofă*”, care nu este definită în proiect.

Pe cale de consecință, pentru previzibilitatea normei, este necesară completarea proiectului și cu definiția acestei noțiuni. Menționăm că definițiile din cadrul altor acte normative nu ar putea avea relevanță, în condițiile în care prezentul proiect reprezintă cadrul general pentru administrația publică.

11. La **Titlul III - Principiile generale aplicabile administrației publice**, este recomandată utilizarea aceleiași modalități de redactare a principiilor, deoarece unele debutează cu referirea la dreptul persoanelor (art.7 și art.8 alin.(2)), iar altele cu referire la obligațiile autorităților.

12. La **art.7**, sugerăm să se analizeze dacă textul ar trebui să se refere la persoane, și nu la „**beneficiarii** activității autorităților și instituțiilor administrației publice”. Reiterăm observația și pentru **art.8 alin.(2)**.

13. La **art.17 lit.c)**, semnalăm că textul se referă doar la reabilitare ca situație de înlăturare a consecinței condamnării penale, deși, așa cum a subliniat și Curtea Constituțională în Decizia nr.304/2017, decăderile, interdicțiile sau incapacitățile care rezultă din condamnare sunt incidente până la intervenția unor situații reglementate de legea penală care înlătură consecințele condamnării. Astfel, în prezent, așa cum a precizat și instanța de contencios constituțional, potrivit Codului penal, aceste situații sunt reabilitarea, aplicarea legii penale de dezincriminare, precum și amnistia post-condamnatorie. Prin urmare, pentru asigurarea unei reglementări corecte și complete, este necesar ca textul prin care se stabilește o consecință extrapenală a condamnării fie să se refere la **toate** situațiile care înlătură consecințele condamnării, fie să nu facă **nicio precizare**, întrucât normele de drept penal devin oricum incidente. În plus, soluția legislativă care se va alege trebuie utilizată în tot cuprinsul proiectului. Precizăm că, în forma actuală, unele norme se referă doar la reabilitare (**art.17 lit.c)**, **art.396 alin.(5) lit.g)** și **art.542 alin.(1) lit.f)**, iar altele au în vedere toate cele trei situații de înlăturare a consecințelor condamnării (**art.465 alin.(1) lit.h)**). Este necesară, de aceea, reanalizarea și reformularea unitară a respectivelor norme.

14. La **art.20 alin.(2)**, pentru o reglementare completă, textul ar trebui să cuprindă o normă prin care să se stabilească ce acte emite Secretarul General al Guvernului.

Totodată, pentru corectitudinea redactării, expresia „prin decizie a **primului-ministru**” trebuie redată sub forma „prin decizie a **prim-ministrului**”, observație valabilă, în mod corespunzător, pentru toate situațiile similare din cuprinsul proiectului.

15. La **art.24**, semnalăm că textul **alin.(3)**, care se referă la „temeiul legal” al stabilirii și acordării indemnizațiilor nu este corelat cu dispozițiile alin.(1) și (2), din care rezultă că actele normative de înființare a respectivelor structuri sunt hotărâri ale Guvernului.

În plus, sugerăm ca sintagma „temeiul legal pentru acordarea unei indemnizații pentru membrii acestor structuri, după caz” să fie eliminată, având în vedere că actele administrative se emit în baza și în executarea legii.

16. La **art.25 lit.c)**, pentru un spor de rigoare în redactare, propunem înlocuirea expresiei „asigură executarea” cu sintagma „asigură **punerea în executare**”.

17. La **art.37 alin.(1) teza finală**, pentru unitate terminologică cu dispozițiile art.115 alin.(4) din Constituție, sintagma „În situații extraordinare *se adoptă ordonanțe de urgență*” trebuie înlocuită cu formularea „În situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, pot fi *adoptate ordonanțe de urgență*”.

La **alin.(4)**, este de analizat dacă excepțiile prevăzute de text nu sunt în contradicție cu dispozițiile art.110 alin.(4) din Constituție, care autorizează Guvernul al cărui mandat a încetat să îndeplinească **numai actele necesare pentru administrarea treburilor publice**.

18. La **art.39 alin.(1)**, pentru o completă informare juridică asupra actului normativ invocat, în finalul textului se va insera mențiunea „**cu modificările și completările ulterioare**”.

La **alin.(2)**, pentru previzibilitatea normei, sintagma „**activitățile de natura celor** prevăzute la art.462 alin.(2)” trebuie înlocuită cu expresia „**activitățile prevăzute** la art.462 alin.(2)”. Observația este valabilă și pentru **art.60 alin.(3)**, **art.73 alin.(3)**, **art.227 alin.(3)**, **art.274 alin.(2)**.

19. La **art.40**, în finalul textului se va insera mențiunea „**cu modificările și completările ulterioare**”.

20. La **art.43**, din perspectiva sistematizării textului, semnalăm că **al treilea alineat** este marcat eronat tot cu cifra „(2)”, motiv pentru care este necesară marcarea corespunzătoare a acestuia.

Referitor la **alin.(1)**, în ceea ce privește stabilirea termenului de 15 zile, apreciem că textul adaugă la dispozițiile art.85 alin.(2) din Constituție. Observația este valabilă și pentru cel de-al doilea alin.(2), precum și pentru **art.47 alin.(3)**.

21. La **art.45**, este de analizat dacă soluția legislativă propusă este în acord cu caracterul unilateral al demisiei.

22. La **art.47 alin.(4)**, pentru utilizarea limbajului juridic consacrat, sintagma „prevăzute de art.17” se va reda sub forma „prevăzute **la** art.17”.

23. La **art.56 alin.(1) lit.m)**, este necesară reformularea expresiei „a personalului din sistemul său”, întrucât ministrul nu dispune de un „sistem” propriu.

La **alin.(3)**, pentru corectitudine în redactare, sintagma finală „din subordinea Guvernului sau ale ministerelor” trebuie redată sub forma „din subordinea Guvernului sau **a** ministerelor”.

24. La **art.57 alin.(2)**, sintagma „alte categorii de reglementări care sunt parte componentă a ordinului prin care se aprobă” trebuie revăzută, având în vedere că toate dispozițiile cuprinse în ordin sunt parte componentă a acestuia.

25. La **art.58**, este necesară revederea normei de trimitere la art.553 lit.d), întrucât, în actuala formă, articolul respectiv se referă la tipurile de răspundere a personalului contractual, fiind structurat în două alineate.

26. La **art.60 alin.(1)**, întrucât anterior s-a mai făcut trimitere la Legea nr.161/2003, menționarea acestuia se va face fără indicarea titlului, dar cu precizarea expresiei „**cu modificările și completările ulterioare**”.

Reiterăm observația pentru toate situațiile asemănătoare din proiect, care vizează atât Legea nr.161/2003, cât și Legea nr.176/2010.

27. La **art.67 alin.(2)**, apreciem că, întrucât organele de specialitate sunt în subordinea Guvernului, competența acestora nu poate fi „distinctă de cea a Guvernului”. Sugerăm revederea textului.

28. La **art.69**, referitor la norma care face trimitere la „autoritățile administrative autonome prevăzute la art.51 alin.(1)”, semnalăm că la respectivul alineat nu sunt prevăzute expres astfel de autorități, ci sunt menționate tot în mod generic.

Ca urmare, apreciem că sintagma „prevăzute la art.51 alin.(1)” poate fi eliminată, fiind superfluă.

29. La **art.72**, sugerăm reanalizarea soluției legislative propuse, astfel încât din redactare să nu reiasă că, din coroborarea acestui text cu dispoziția cuprinsă la art.70, stabilirea categoriilor de personal din cadrul autorităților administrative autonome se face prin lege organică, deoarece o astfel de interpretare ar fi contrară celor reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr.52/2018.

30. La **art.74 alin.(1)**, precizăm că, având în vedere dispozițiile art.117 alin.(3) din Legea fundamentală, în decizia mai sus-citată, Curtea Constituțională a stabilit că „*atunci când legiuitorul constituent s-a referit la înființarea unei autorități administrative prin lege organică a avut în vedere atât dispoziția de înființare propriu-zisă, cât și cele ce sunt asociate în mod intrinsec acesteia, respectiv cele prin care se stabilesc atribuțiile, categoriile de acte administrative emise și efectele acestora*”. Pentru acest motiv, expresia „legea care le

reglementează” trebuie înlocuită cu sintagma „**legea de înființare a acestora**”.

31. La **art.81**, semnalăm o eroare în marcarea alineatelor, după alin.(3) figurând alin.(5); este necesară îndreptarea acestei erori materiale.

32. La **art.86 alin.(1)**, semnalăm neconcordanța între **partea introductivă** a textului, care se referă la „structurile asociative ale **autorităților administrației publice locale**”, și **lit.a)-c)** care au în vedere unitățile administrativ-teritoriale. Este necesară reanalizarea normelor, sub acest aspect.

33. La **art.87 alin.(2)**, pentru un spor de rigoare normativă, sugerăm revederea și reformularea normei, întrucât textul are o formulare defectuoasă. Analizându-se dacă resursele financiare sunt ale autorităților sau ale unităților administrativ-teritoriale.

34. La **art.89 alin.(16)**, pentru un spor de rigoare redacțională, sintagma „alin.(1)-(3), alin.(6)-(9) și alin.(12)-(14)” se va reda sub forma „**alin.(1)-(3), (6)-(9) și (12)-(14)**”.

35. La **art.92 alin.(2) lit.g)**, pentru evitarea unor confuzii, textul trebuie să precizeze categoriile de servicii prestate de operatorii regionali avuți în vedere.

36. La **art.100 alin.(4)**, sintagma „prevederilor Capitolului V din Titlul V al prezentei Părți” trebuie redată prin precizarea expresă a articolelor avute în vedere.

37. La **art.109 alin.(4)**, apreciem necesară revederea textului propus pentru **teza a II-a**, întrucât cheltuielile de judecată sunt dispuse de către instanța de judecată, fiind posibil ca acestea să nu includă toate sumele cheltuite din bugetul local.

38. La **art.114 alin.(3) teza a II-a**, apreciem necesară revederea în ansamblu a textului, având în vedere formulările ambigue „Termenul de 15 zile este termen de decădere, caz în care secretarul general al unității/subdiviziunii administrativ-teritoriale transmite judecătoriei documentele care i-au fost puse la dispoziție înăuntrul acestui termen” și „documentele prevăzute la alin.(2)”. Observația este valabilă și pentru situația asemănătoare de la **art.119 alin.(4) teza a II-a**.

39. La **art.116 alin.(8) teza a II-a**, recomandăm revederea sintagmei „ori alte **situații similare**”, din finalul textului, aceasta fiind lipsită de predictibilitate.

40. La **art.118 alin.(3)**, trimiterea la alin.(1) trebuie reanalizată, întrucât acest alineat nu se referă la data constituirii consiliului local.

41. La **art.119 la alin.(5)**, semnalăm că termenul prevăzut pentru îndeplinirea obligației secretarului general al unității/subdiviziunii administrativ-teritoriale de transmitere a documentelor respective este același cu cel prevăzut la alin.(4) teza I, pentru îndeplinirea de către supleanți a obligației de a transmite către secretarul general al unității/subdiviziunii administrativ-teritoriale a acelorași documente, respectiv cu cel puțin 7 zile înainte de îndeplinirea termenului prevăzut la alin.(2) sau (3), după caz. Este necesară corelarea și reformularea textelor.

42. La **art.120 alin.(2) teza a II-a**, propunem reformularea sintagmei „la propunerea autorităților cu atribuții în organizarea alegerilor locale”, în sensul menționării autorităților avute în vedere, norma fiind lipsită de previzibilitate.

43. La **art.123 alin.(1)**, apreciem că termenul pentru alegerea președintelui de ședință ține de constituirea consiliului local, astfel că stabilirea acestui termen se încadrează în domeniul legii organice, prevăzut de art.73 alin.(3) lit.o) din Constituție, și nu ar putea fi reglementat printr-un regulament. Observația este valabilă și pentru **art.124 alin.(1)**.

44. La **art.129 alin.(2) lit.a) teza întâi**, formularea „atribuții privind unitatea administrativ-teritorială” este mult prea vagă și determină lipsa de previzibilitate a normei. Se impune reformularea textului.

La **teza a II-a**, apreciem că, pe de o parte, soluția propusă nu este în acord cu principiul autonomiei locale, iar pe de altă parte, că reglementarea aspectelor menționate ar trebui să se facă prin norme la nivel de lege. Sugerăm, de aceea, eliminarea textului, iar modelele documentelor respective fie să constituie anexe la prezenta ordonanță de urgență, urmând ca temeiul-cadru al acestora să fie cuprins într-un alineat distinct al aceluiași articol, fie să fie adoptate ulterior prin norme cu forța juridică a legii, caz în care textul va fi reformulat în mod corespunzător.

Menționăm că, în prezent, Regulamentul-cadru de organizare și funcționare a consiliilor locale este adoptat prin Ordonanța Guvernului nr.35/2002, aprobată cu modificări prin Legea nr.673/2002, iar Statutul-cadru al unității administrativ-teritoriale este aprobat prin Ordonanța Guvernului nr.53/2002, aprobată cu modificări prin Legea nr.96/2003.

În plus, textul nici nu se integrează organic în cadrul alin.(2), având legătură tematică mai curând cu atribuția prevăzută la alin.(3) lit.a).

La **alin.(6) lit.b)**, este de analizat dacă darea în administrare, concesionarea, darea în folosință gratuită, nu sunt modalități specifice de punere în valoare a bunurilor proprietate **publică**. În plus, în ceea ce privește darea în folosință gratuită, este de analizat dacă o asemenea posibilitate nu ar fi una de natură a afecta concurența. Reiterăm această observație și pentru **art.173 alin.(4) lit.b)**.

Semnalăm că textele **alin.(7) și (8)** cuprind enumerarea unor atribuții ale consiliului local în exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin.(2) **lit.d)**. Pentru unitate în redactarea articolului, se impune comasarea celor două alineate, observație valabilă și pentru cazul similar de la **art.173 alin.(5) și (6)**.

La **alin.(10)**, semnalăm că cele două atribuții enumerate nu se încadrează în categoriile prevăzute la art.129 alin.(2) lit.a) b) și d). Sugerăm revederea textului.

Referitor la normele preconizate la **alin.(14) și (15)**, având în vedere că acestea se suprapun într-o oarecare măsură, recomandăm comasarea lor într-o singură normă.

45. La **art.133 alin.(2)**, întrucât la **lit.a) și c)** sunt prevăzute situațiile în care primarul convoacă ședințele extraordinare, pentru suplețea normei, propunem comasarea celor două enumerări într-un singur text, la **lit.a)**, cu următoarea redactare:

„a) primarului, la inițiativa acestuia sau ca urmare a solicitării prefectului, în condițiile prevăzute la art.257 alin.(2)”.

În cazul preluării acestei observații, este necesară eliminarea actualei lit.c), concomitent cu revizuirea normei de trimitere existentă la **art.134 alin.(1) lit.a)**.

46. La **art.137 alin.(2) lit.d)**, pentru rigoarea exprimării, recomandăm ca sintagma „unei rude de până la gradul al II-lea al consilierului local” să fie redată sub forma „unei rude de până la gradul al II-lea a consilierului local”.

La **alin.(5)**, este de analizat dacă nu ar trebui ca textul să prevadă și un termen pentru îndeplinirea obligației respective.

47. La **art.138 alin.(6)**, sugerăm eliminarea expresiei „și/sau”, fiind superfluă.

La **alin.(11)**, propunem analizarea necesității menținerii normei, având în vedere că interdicțiile prevăzute ar trebui să se regăsească la nivelul Regulamentului-cadru de organizare și funcționare a consiliului local.

48. La **art.139 alin.(3) lit.h)**, din finalul textului trebuie eliminată expresia „**din prezentul cod**”.

49. La **art.152 alin.(7)**, pentru un spor de rigoare redacțională, se va elimina titlul actului normativ invocat, menținându-se însă evenimentele legislative precizate; această ultimă observație este valabilă și pentru situația similară de la **art.188 alin.(3)**.

50. La **art.154 alin.(5)**, este de analizat dacă sintagma „ale altor inițiatori”, din finalul textului, nu ar trebui eliminată.

51. La **art.155 alin.(5) lit.d)**, sugerăm analizarea corectitudinii normei de trimitere la art.129 alin.(6), având în vedere că la acest alineat nu sunt prevăzute servicii publice de interes local.

La **lit.e)**, pentru rigoarea exprimării, sintagma „pentru conducătorii instituțiilor” trebuie înlocuită cu expresia „**precum și pentru conducătorii instituțiilor**”.

52. La **art.159 alin.(1)**, pentru asigurarea unei reglementări complete, este de analizat dacă nu ar trebui stabilită drept caz de suspendare de drept a mandatului de primar - similar normei din cuprinsul art.513 alin.(1) lit.e) - și situația în care față de acesta s-a dispus, în condițiile Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, luarea măsurii controlului judiciar ori a măsurii controlului judiciar pe cauțiune, dacă în sarcina acestuia au fost stabilite obligații care împiedică exercitarea atribuțiilor. Observația este valabilă și pentru **art.203 alin.(1)**.

La **art.159 alin.(2)**, pentru o completă informare juridică, propunem ca sintagma „în condițiile Codului de procedură penală” să fie înlocuită cu formularea „în condițiile **Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare**”.

53. La **art.173 alin.(3) lit.a) teza a II-a**, sugerăm revederea normei de trimitere la art.129 alin.(4), întrucât acest text reglementează o parte din atribuțiile prevăzute la art.173 alin.(3) lit.a)-f).

54. La **art.197 alin.(4)**, având în vedere obiectul de reglementare al proiectului, apreciem că textul ar trebui să reglementeze expres modalitatea de aducere la cunoștință publică a hotărârilor și a dispozițiilor, și nu prin trimiterea generică la „condițiile legii”, cu atât

mai mult cu cât, din alin.(5) rezultă că publicarea în monitorul oficial local a respectivelor acte administrative se face numai **pentru informare**.

55. La **art.204 alin.(2) lit.b)**, pentru precizia normei, propunem înlocuirea expresiei „în condițiile legii privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, a unei stări de incompatibilitate” cu actul normativ vizat; reiterăm observația pentru toate situațiile similare din proiect.

La **alin.(7)**, pentru claritatea normei, sintagma „precum și vacantarea” se va înlocui cu sintagma „precum și **în cazul vacantării**”.

La **alin.(19)**, referitor la actul și hotărârea la care se face trimitere, întrucât la alin (2) lit.b) nu este prevăzut actul constatării și sancționării, iar alin.(2) lit.j) nu prevede nicio hotărâre, sugerăm analizarea normelor de trimitere sau reformularea corespunzătoare a textului.

56. La **art.209 alin.(7)**, semnalăm că norma nu ia în calcul posibilitatea unor eventuale reorganizări sau schimbări de statut juridic ale organismelor angajatoare, fapt care ar duce la imposibilitatea păstrării în organigramă a postului ocupat de persoanele la care se face referire.

57. La **art.210**, semnalăm că instituirea **indemnizației pentru limită de vârstă pentru primar, viceprimar, președinte al consiliului județean și vicepreședinte al consiliului județean** a făcut obiectul a două propuneri legislative pentru completarea Legii nr.393/2004 privind Statutul aleșilor locali, avizate negativ de Consiliul Legislativ cu nr.983 din 18 septembrie 2015, respectiv nr.280/2.04.2018.

Prima s-a concretizat într-o lege supusă controlului de constituționalitate, iar prin Deciziile nr.22 din 20 ianuarie 2016 și nr.581 din 20 iulie 2016, Curtea Constituțională a declarat neconstituționalitatea în ansamblu a respectivei legi.

Cea de-a doua, transmisă cu adresa nr.Plx 88 din 12.03.2018 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr.D214/13.03.2018, a conținut soluții normative similare celor criticate de Curtea Constituțională, referitoare la **neprecizarea naturii juridice a indemnizației pentru limită de vârstă și neacordarea acestei indemnizații pentru întreaga subcategorie a aleșilor locali**. De aceea, trebuie avute în vedere considerentele Curții Constituționale reținute prin aceste decizii.

Sub rezerva celor de mai sus, la **alin.(4)**, pentru corectitudinea redactării, sugerăm reformularea textului, urmând ca acesta să debuteze cu sintagma „Indemnizația **lunară** pentru limită de vârstă **prevăzută ...**”.

58. La **art.227 alin.(1)**, pentru rigoare gramaticală, sintagma „sunt cele prevăzute de” se va înlocui cu sintagma „**este cel prevăzut în**”.

59. La **art.228**, partea introductivă a **alin.(1)**, având în vedere că actul normativ din norma de trimitere nu este la prima menționare în cuprinsul proiectului, titlul acesteia se va elimina, menținându-se numai evenimentele legislative.

Reiterăm această observație pentru toate situațiile în care actele normative nu sunt la prima menționare în cuprinsul proiectului.

60. La **art.233 alin.(1)**, din **partea introductivă** a normei trebuie eliminată referirea la prevederile legale referitoare la conflictul de interese, întrucât sancțiunile aplicabile în cazul încălcării acestora sunt prevăzute în mod expres la art.228 alin.(5).

61. La **art.240 alin.(4)**, pentru asigurarea caracterului previzibil al normei, este necesar ca sintagma „în condițiile legii și ale prezentului cod” trebuie înlocuită cu trimiterea expresă la dispozițiile avute în vedere.

62. La **art.241 alin.(3)**, întrucât reglementarea-cadru în materia contravențiilor nu cuprinde dispoziții referitoare la modalitatea de aplicare a unor „măsuri de remediere” și de urmărire a îndeplinirii acestora, este necesară completarea proiectului cu dispoziții exprese referitoare la aceste aspecte.

La **alin.(4)**, pentru uniformitate în reglementarea contravențiilor, textul trebuie reformulat, astfel:

„**(4)** Contravențiilor prevăzute în prezentul articol le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare”.

Observația este valabilă și pentru **art.537 alin.(4)**.

63. La **art.242 alin.(6)**, pentru corectitudinea normei de trimitere, textul trebuie să debuteze cu expresia „Prin excepție de la prevederile alin.(5)”.

64. La **art.243 alin.(1) lit.h)**, pentru un spor de precizie normativă, sintagma „*prin derogare de la prevederile legale privind regimul asociațiilor și fundațiilor*” se va înlocui cu sintagma „*prin derogare de la prevederile Ordonanței Guvernului nr.26/2000 cu*

privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.246/2005, cu modificările și completările ulterioare".

La **alin.(2)**, întrucât alin.(2) al art.147, la care se face trimitere, vizează perioada în care funcția de secretar general al unității/subdiviziunii administrativ teritoriale este **vacantă**, pe perioada respectivă fiind detașată o persoană pentru a exercita atribuțiile acestuia, este de analizat dacă norma nu ar trebui să aibă în vedere și **persoana detașată pentru a exercita atribuțiile secretarului general al unității/subdiviziunii administrativ-teritoriale**. Observația este formulată și în considerarea normei de trimitere la art.186 alin.(2) ce vizează funcția de secretar general al județului.

65. La **art.265 alin.(5)**, semnalăm că anexa nr.3, care cuprinde lista unor bunuri care aparțin domeniului public al județului nu se referă și la sediul instituției prefectului. Precizăm că respectivele sedii sunt enumerate doar în anexa nr.2, care cuprinde lista unor bunuri care aparțin domeniului public al statului. Este necesară corelarea normelor.

66. La **art.274 alin.(1)**, pentru rigoare normativă, titlul Legii nr.161/2003 se va elimina, inserându-se evenimentele legislative, prin sintagma **„cu modificările și completările ulterioare”**.

Reiterăm observația și pentru **alin.(3)**, cu referire la Legea nr.176/2010.

67. La **art.275 alin.(3)**, pentru claritatea normei, este necesară menționarea expresă a modalităților de publicare a ordinelor cu caracter normativ ale prefecturilor, având în vedere că prevederile din prezentul Cod reprezintă reglementarea-cadru în materie.

68. La **art.286 alin.(1) și (2)**, pentru unitate terminologică cu dispozițiile art.860 alin.(1) din Legea nr.287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare¹, sintagma *„Domeniul public al statului”* trebuie înlocuită cu sintagma *„Domeniul public național”*. Formulăm prezenta observație pentru toate situațiile similare din prezentul proiect.

Totodată, pentru unitate terminologică cu dispozițiile art.858 din Legea nr.287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, expresia *„potrivit legii sau prin natura lor”* trebuie înlocuită cu expresia *„prin natura lor sau prin declarația legii”*.

¹ Art.860 alin.(1) din Legea nr.287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare prevede că *„Bunurile proprietate publică fac parte din domeniul public național, județean sau, după caz, local.”*

69. La **art.288 alin.(1)**, semnalăm că, *de lege lata*, art.19 alin.(1) din Legea nr.213/1998² privind bunurile proprietate publică prevede un termen pentru întocmirea inventarului bunurilor din domeniul public. Apreciem că instituirea și în prezentul Cod a unui termen sau a unei periodicități ar asigura normei o mai mare eficiență.

De altfel, în ceea ce privește inventarierea bunurilor din domeniul public al unităților administrativ-teritoriale, la **art.289 alin.(1) teza întâi** din proiect este prevăzut că aceasta se realizează anual.

70. La **art.291 alin.(1) lit.c)**, recomandăm înlocuirea sintagmei „*instituiției administrației publice centrale*“ cu sintagma „*autorității administrației publice centrale*”, mai potrivită în context.

La **alin.(4)**, pentru corectitudinea exprimării, sintagma „și al alin.(3) lit.b) și c)” se va reda sub forma „și alin.(3) lit.b) și c)”.

La **alin.(6)**, semnalăm că, prin utilizarea sintagmei „*Prin derogare de la prevederile legale în vigoare*”, norma este improprie stilului normativ și lipsită de previzibilitate, fiind necesară reformularea acesteia, astfel încât să fie menționate, în mod expres, normele de la care se derogă, în ceea ce privește scutirea de la plata impozitelor și taxelor pentru donațiile făcute statului sau unităților administrativ-teritoriale.

71. Semnalăm că atât la **art.292 alin.(2) și (4)**, **art.293 alin.(2) și (3)**, **art.294 alin.(4) și (6)**, cât și la **art.361 alin.(3)** este utilizată sintagma „*justificarea temeinică*”, fără a se explica în ce constau elementele prin care o justificare devine temeinică, ceea ce afectează predictibilitatea și claritatea normelor. Menționăm că, în cadrul proiectului, într-o situație similară³, s-a optat pentru definirea sintagmei „*motive temeinice*”.

72. La **art.292 alin.(11)**, pentru respectarea uzanțelor normative, textul „în conformitate cu prevederile alin.(1) și alin.(3) – (5) ale art.293” se va reda sub forma „**potrivit prevederilor art.293 alin.(1) și (3) – (5)**”; observația este valabilă și pentru situația asemănătoare de la **alin.(10) al art.295**.

73. La **art.293 alin.(6)**, menționăm că sintagma „*Prin derogare de la prevederile legale în vigoare*” imprimă textului un caracter imprecis, fiind necesară indicarea expresă a dispozițiilor din actele normative de la care se derogă.

² „(1) Inventarul bunurilor din domeniul public se întocmește până la 31 decembrie 2017”.

³ A se vedea art.116 alin.(8).

74. La **art.302**, semnalăm că restrângerea sferei bunurilor care pot face obiectul concesiunii doar la „*Bunurile care sunt prevăzute prin lege sau care prin natura lor pot fi exploatate în vederea culegerii de fructe naturale, civile sau industriale și produse*” este susceptibilă a contraveni prevederilor **art.136 alin.(4)** din **Constituție**, care reglementează posibilitatea dării în concesiune **a oricărui bun proprietate publică**, în condițiile legii organice.

75. La **art.329 alin.(2)**, referitor la ipoteza exercitării verificării contractelor de concesiune de către ministerele de resort, ministerul cu atribuții în domeniul finanțelor publice, respectiv de către Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, direcțiile generale regionale ale finanțelor publice și a municipiului București, semnalăm că, potrivit prevederilor art.872 alin.(3) din Legea nr.287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, „*În toate cazurile, exercitarea dreptului de concesiune este supusă controlului din partea concedentului, în condițiile legii și ale contractului de concesiune*”. Propunem, de aceea, corelarea normelor.

76. La **art.333**, este de analizat dacă nu ar trebui ca articolul să cuprindă o normă care să prevadă o durată maximă a contractului de închiriere, precum și o durată maximă pentru care acesta ar putea fi prelungit.

77. La **art.362 alin.(3)**, semnalăm că atât dreptul de administrare, cât și dreptul de concesiune și dreptul de folosință cu titlu gratuit sunt drepturi reale corespunzătoare **proprietății publice**⁴. Ca urmare, apreciem că reglementarea administrării, concesionării, închirierii și a folosinței gratuite a bunurilor **din domeniul privat** al statului sau al unităților administrativ-teritoriale ar trebui să cunoască o reglementare de sine stătătoare și unitară, și nu prin raportare la reglementarea aceluiași modalități aferente bunurilor din domeniul public al statului sau al unităților administrativ-teritoriale.

Astfel, este de reflectat dacă și dreptul de concesiune ar putea intra în această categorie, având în vedere că este **singurul drept care nu este reglementat în mod asemănător de Codul civil cu referire la proprietatea privată**⁵.

⁴ A se vedea art.866 și următoarele din Legea nr.287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare.

⁵ Avem în vedere faptul că darea în administrare este reglementată de Codul civil în cadrul Cărții a III-a, Titlul V- **Administrarea bunurilor altuia**, iar transmiterea folosinței unui bun, în cadrul Cărții a V-a, Titlul IX, Cap.XIII, Secțiunea a 2-a - **Împrumutul de folosință**.

În orice caz, fiind vorba despre proprietatea **privată** a statului sau a unităților administrative-teritoriale, **este discutabil faptul că respectivele modalități de exercitare a dreptului de proprietate urmează regimul juridic de drept public.**

78. La **art.369**, având în vedere că, potrivit art.79 din Constituție, Consiliul Legislativ este organ consultativ de specialitate al Parlamentului, pentru o reglementare completă, propunem ca **lit.d)** să fie completată în final cu expresia „și ale Consiliului Legislativ”. În acest fel, norma se corelează și cu prevederile art.380 alin.(1) lit.c), care se referă în mod expres la Consiliul Legislativ.

79. La **art.370 alin.(2) lit.d)**, recomandăm completarea normei cu ipoteza gestionării resurselor materiale, ca activitate cu caracter general care implică exercitarea prerogativelor de putere publică, de către autoritățile și instituțiile publice prevăzute la art.369 din proiect, o posibilă reformulare a textului fiind:

„d) gestionarea resurselor umane, resurselor materiale și a fondurilor publice;”.

80. La **art.371** este definit „*funcționarul public*”, fără ca această definiție să includă vreo referire la **raportul de serviciu** care se naște între funcționarul public și autoritatea/instituția publică angajatoare.

De altfel, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, definiția „*funcționarului public*” ar fi trebuit inclusă în cadrul **art.5** destinat definițiilor. Formulăm prezenta observație și pentru **art.383 alin.(2)** și **(3)**, referitor la definițiile sintagmelor „*Funcțiile publice generale*”, respectiv „*Funcțiile publice specifice*”.

81. La **art.376 alin.(2)**, semnalăm că modalitatea propusă pentru ocuparea unui post vacant, adică prin numirea pe durată nedeterminată a persoanei care a ocupat funcția publică de execuție temporar vacantă, numire dispusă fără organizarea unui concurs pentru funcția publică devenită vacantă, ar putea fi interpretată ca îngredind accesul altor persoane (care îndeplinesc condițiile cerute pentru exercitarea acelei funcții publice) la ocuparea respectivului post, având un caracter discriminatoriu.

82. La **art.377**, întrucât sintagma „se exercită **cu durată normală** a timpului de muncă” nu este adecvată limbajul specific dreptului muncii, propunem reformularea textului, astfel:

„Durata exercitării raportului de serviciu este durată normală a timpului de muncă, stabilită de Legea nr.53/2003 – Codul

muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, exceptând situațiile prevăzute de prezentul cod.”.

Totodată, din aceleași rațiuni, propunem ca denumirea marginală a articolului să fie: „***Durata exercitării raportului de serviciu***”.

83. La **art.383 alin.(2) și (3)**, semnalăm ambiguitatea normelor referitoare la funcțiile publice generale și a funcțiilor publice specifice, din textele propuse, care cuprind termeni definiți prin ei înșiși - „(2) *Funcțiile publice generale reprezintă ansamblul atribuțiilor și responsabilităților cu caracter general și comun tuturor autorităților și instituțiilor publice, în vederea realizării competențelor lor generale.* (3) *Funcțiile publice specifice reprezintă ansamblul atribuțiilor și responsabilităților cu caracter specific unor autorități și instituții publice, în vederea realizării competențelor lor specifice, sau care necesită competențe și responsabilități specifice*” -, nefiind posibilă identificarea fără echivoc a celor două tipuri de funcții.

84. La **art.383 alin.(2) și (3)**, semnalăm ambiguitatea normelor referitoare la funcțiile publice generale și a funcțiilor publice specifice, din textele propuse, care cuprind termeni definiți prin ei înșiși - „(2) *Funcțiile publice generale reprezintă ansamblul atribuțiilor și responsabilităților cu caracter general și comun tuturor autorităților și instituțiilor publice, în vederea realizării competențelor lor generale.* (3) *Funcțiile publice specifice reprezintă ansamblul atribuțiilor și responsabilităților cu caracter specific unor autorități și instituții publice, în vederea realizării competențelor lor specifice, sau care necesită competențe și responsabilități specifice*” -, nefiind posibilă identificarea fără echivoc a celor două tipuri de funcții.

85. Semnalăm că la **art.390 alin.(1)** din enumerarea funcțiilor publice de conducere lipsește funcția de șef sector, prevăzută la mai multe poziții din cadrul tabelelor cuprinse în Anexa nr.VIII Cap.I din Legea-cadru privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice nr.153/2017, fiind necesară completarea textului.

86. La **art.391 alin.(3)**, referitor la structura organizatorică, pentru o reglementare completă, trebuie prevăzută și posibilitatea existenței unor situații de excepție în cadrul unor autorități sau instituții publice conform actului de înființare, organizare și funcționare, textul urmând a fi reformulat, astfel:

„(3) Structura organizatorică a autorităților și instituțiilor publice, cu excepția cazurilor reglementate de statutele speciale prevăzute la art.380 alin.(1), trebuie să respecte următoarele cerințe:”.

87. Referitor la textul propus pentru **art.396 alin.(2)**, apreciem că, prin faptul că principiile respective nu sunt definite, norma este insuficient de clară, ceea ce afectează predictibilitatea acesteia. Propunem, de aceea, reformularea corespunzătoare a normei.

88. La **art.406**, pentru un spor de rigoare în redactare, sugerăm ca termenul „*presupun*” să fie înlocuit cu expresia „*constau în*”.

89. La **art.417**, semnalăm că soluțiile normative cuprinse la **alin.(1) și (2)**, referitoare la salarizarea funcționarilor publici, se suprapun parțial, fiind necesară contopirea acestora într-un singur alineat, cu indicarea precisă a actului normativ vizat.

90. La **art.421 alin.(1)**, semnalăm că nu este clar care va fi durata concediului de odihnă, deoarece textul nu face nicio trimitere la Codul muncii sau la alte acte normative. Sugerăm revederea textului.

91. La **art.436 alin.(2)**, este de analizat dacă textul nu ar trebui să aibă în vedere și funcționarii publici de execuție.

92. La **art.465 alin.(1) lit.h)**, pentru corelare cu dispozițiile Codului penal, expresia „infracțiuni contra statului” trebuie înlocuită cu sintagma „infracțiuni contra securității naționale”. Pentru același motiv, expresia „infracțiuni care împiedică înfăptuirea justiției” trebuie înlocuită cu sintagma „infracțiuni contra înfăptuirii justiției”.

În plus, la lit.h), referitor la sintagma „infracțiuni săvârșite cu intenție care ar face-o incompatibilă cu exercitarea funcției publice”, precizăm că o sintagmă similară, prevăzută în cuprinsul art.14 lit.a) din Legea nr.51/1995, republicată, a fost declarată neconstituțională prin Decizia Curții Constituționale nr.225/2017, întrucât aceasta „*contravine dispozițiilor art.1 alin.(5) din Constituție, redactarea acesteia fiind lipsită de claritate și precizie, având în vedere că nu se precizează în mod clar acele infracțiuni intenționate care aduc atingere prestigiului profesiei de avocat*”. Este necesar, de aceea, ca textul să prevadă în mod expres infracțiunile avute în vedere.

La **alin.(4)**, noțiunea de „derogare” este impropriu folosită, din perspectiva implicațiilor de tehnică legislativă, fiind vorba, în fapt, de o excepție de la dispoziția introdusă printr-un alt articol din proiect.

93. La **art.469 alin.(3) lit.a)**, este necesară revederea textului, deoarece, pe de o parte, **un concurs nu se poate desfășura de către o comisie**, ci în prezența unei comisii, iar, pe de altă parte, **un concurs nu poate fi organizat de o comisie de soluționare a contestațiilor**. În plus, nu se precizează unde vor fi constituite comisia de selecție și

comisia de soluționare a contestațiilor. Observația este valabilă și pentru **alin.(4)**.

La **alin.(9)**, este necesară revederea textului în privința sintagmei „*prevăzute în actele normative prin care sunt reglementate*”.

94. În cadrul **Secțiunii a 2-a „Numirea funcționarilor publici”**, alcătuită din **art.473-475**, sugerăm să se analizeze dacă nu ar fi recomandată introducerea unor norme referitoare la necesitatea sau posibilitatea instituirii unei perioade de probă pentru persoanele care ocupă pentru prima dată o funcție publică, de o manieră similară celei prevăzute la art.31 și 32 din Codul muncii.

95. La **art.484**, trimiterile la elementele structurale indicate în final se vor realiza astfel: „art.467 alin.(8), art.469 alin.(3) – (9), precum și ale art.470”.

96. Referitor la **evaluarea performanțelor individuale ale funcționarilor publici**, semnalăm caracterul sumar al dispozițiilor propuse - un singur articol, **art.485** -, textul alin.(10) trimitând la metodologia cuprinsă în anexa nr.6.

97. Potrivit uzanțelor normative, la **art.492 alin.(4) lit.d)** este menționat „alin.(3) lit.a) – f)”, deși alineatul indicat nu mai conține și alte litere. Prin urmare, având în vedere că precizarea literelor este redundantă, sugerăm eliminarea acestora și referirea doar la „alin.(3)”, cum de altfel figurează și la lit.f) a aceluiași alin.(4).

98. La **art.504 alin.(3)**, pentru evitarea paralelismului legislativ, propunem utilizarea normei de trimitere la art.503 alin.(7) și reformularea în mod corespunzător a textului. Aceeași observație este valabilă pentru toate situațiile similare din proiect.

La **lit.d)**, este necesară eliminarea sintagmei „*justifică refuzul de a da curs delegării*” deoarece, având în vedere partea introductivă a alineatului, este inutilă și improprie limbajului normativ.

99. La **art.513 alin.(1) lit.l)**, pentru asigurarea caracterului previzibil al normei, este necesară înlocuirea expresiei „unei infracțiuni de natura celor prevăzute la art.465 lit.h)” cu sintagma „unei infracțiuni dintre cele prevăzute la art.465 alin.(1) lit.h)”.

100. În ceea ce privește **art.515 alin.(2)**, pentru un plus de rigoare, norma va debuta astfel: „Prin excepție de la prevederile alin.(1)...”.

101. Analizând comparativ textele propuse la **art.521-523** cu cel prevăzut la art.81 din Codul muncii, rezultă că regimul juridic al demisiei din funcția publică urmează să fie reglementat parțial diferit față de Codul muncii, unele texte dobândind caracterul de norme speciale.

Observăm și **absența unei definiții a demisiei**, ceea ce înseamnă că se va aplica cea prevăzută la art.81 alin.(1) din Codul muncii: „*Prin demisie se înțelege actul unilateral de voință a salariatului care, printr-o notificare scrisă, comunică angajatorului încetarea contractului individual de muncă, după împlinirea unui termen de preaviz*”.

Cu toate că în proiect nu se prevede în mod explicit un **termen de preaviz**, așa cum există în Codul muncii („*Termenul de preaviz este cel convenit de părți în contractul individual de muncă sau, după caz, cel prevăzut în contractele colective de muncă aplicabile și nu poate fi mai mare de 20 de zile lucrătoare pentru salariații cu funcții de execuție, respectiv mai mare de 45 de zile lucrătoare pentru salariații care ocupă funcții de conducere*”), la **art.522** se stabilește că „Demisia produce efecte juridice la **30 de zile calendaristice** de la înregistrare”, ceea ce ar putea echivala cu un termen de preaviz, dar durata acestuia este diferită față de cea prevăzută în Codul muncii.

În proiect nu se prevede nimic cu privire la situația în care raportul de serviciu este suspendat în perioada de 30 de zile calendaristice de la înregistrarea demisiei și nici cu privire la efectele juridice ale demisiei funcționarului public, la **art.522** fiind menționată doar data de la care acestea se produc.

Drept consecință, este necesară revederea textelor de la **art.521** și **522**, astfel încât să se evite aplicarea eronată a legii.

102. Pentru precizia normei, la **art.523**, apreciem că stabilirea termenului „de 30 de zile”, din cuprinsul tezei finale, este redundantă, deoarece este invocat în mod explicit art.522, text care stabilește termenul de 30 de zile **calendaristice**. Prin urmare, recomandăm eliminarea respectivului termen din cuprinsul normei.

103. Din considerente de ordin redacțional, la **art.526 alin.(1)**, alineatele la care se face trimitere trebuie redactate sub forma „alin.(2) -(4), (6) și (7)”.

104. La **art.528 alin.(4)**, din considerente de redactare, expresia „situației prevăzută” va fi redată sub forma „situației prevăzute”.

105. În cuprinsul **art.537 alin.(1) partea introductivă** semnalăm o formulare deficitară, în sensul că sunt menționate „contravenții la dispozițiile **prezentei secțiuni**”, în condițiile în care secțiunea a 4-a este alcătuită exclusiv din art.537. Prin urmare, expresia „la dispozițiile prezentei secțiuni” trebuie eliminată.

Pentru corectitudinea normelor de trimitere, la **art.537 alin.(1) lit.a) - c)**, menționarea fiecărui element structurale va fi precedată de abrevierea „art.”. Reiterăm această observație pentru toate situațiile în care sunt enumerate articole însoțite de alineate.

106. La **art.540** marcarea singurului alineat nu este necesară.

107. Precizăm că în cuprinsul **art.551 alin.(3)** este invocat „art.506 alin.(1) – (9)”, dar acest articol are în structura sa doar 9 alineate, astfel încât indicarea lor în cadrul trimiterii este redundantă și va fi eliminată.

108. La **art.554 alin.(8)**, trimiterea la „criteriile de selecție proprii în completarea celor prevăzute la alin.(7)”, trebuie reanalizată, întrucât alin.(7) nu se referă la astfel de criterii.

În ceea ce privește soluția preconizată pentru **alin.(9)**, specificăm faptul că acesta dispune că prevederile alin.(2) - (7) nu sunt aplicabile părții a VI-a, titlul III, cap. IV, deși art.554 face parte chiar din acest capitol. Prin urmare, potrivit uzanțelor normative, dar și pentru concizia și claritatea normei, nu este necesară indicarea tuturor structurilor amintite, fiind suficientă menționarea „personalului prevăzut în prezentul capitol”.

109. La **art.555** precizăm că actul normativ invocat va fi identificat în mod corect astfel: „...Legea-cadru privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice nr.153/2017...”.

110. La **art.565**, semnalăm că este reluată definiția *răspunderii administrative*, prevăzută la art.5 lit.jj) din proiect.

Pentru evitarea paralelismului legislativ interzis de art.16 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este necesară renunțarea la acest text.

111. Sub aspectul modului de redactare al **art.567**, recomandăm fie prin restructurarea întregului articol, care va fi prevăzut cu o parte introductivă și litere subordonate, fie prin reformulări ale fiecărui alineat, cu fraze coerente, ușor de înțeles și interpretat. De altfel, reprezentând, în fapt, definiții ale respectivelor principii, era recomandat ca textele să se regăsească în cuprinsul art.5.

112. Semnalăm că **art.572 și 573** au aceeași denumire „Definiție”. Sugerăm să se analizeze dacă cele două texte nu ar fi recomandat să se regăsească în cuprinsul art.5 rezervat definirii termenilor cu care operează Codul. Observația este valabilă și pentru **art.580**.

113. Referitor la cuprinsul **Părții a IX-a**, intitulată „Dispoziții tranzitorii și finale”, pentru respectarea uzanțelor normative,

recomandăm restructurarea acesteia, în sensul ca dispozițiile tranzitorii să preceadă dispozițiile finale.

Totodată, semnalăm că normele nu au prevăzute și denumiri marginale, astfel încât nu se respectă unitatea de redactare a Codului.

114. La **art.597 alin.(1) lit.c), d) și g)**, referitor la termenul de intrare în vigoare, este de analizat dacă acesta se circumscrie caracterului urgent și situației extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată. Observația este valabilă și pentru termenele prevăzute la **lit.f) și h)**.

La **lit.e)**, textul nu trebuie să vizeze intrarea în vigoare, ci aplicarea respectivelor prevederi legale.

De aceea, norma ar trebui să constituie un alineat distinct, care să reglementeze **aplicarea** respectivelor prevederi începând cu alegerile organizate în anul 2020, similar art.IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.40/2019.

La **alin.(2) lit.b)**, având în vedere că Legea nr.188/1999 ar urma să fie abrogată, cu excepția anumitor articole care se vor aplica pentru evaluarea performanțelor profesionale individuale ale funcționarilor publici pentru activitatea desfășurată în anul 2019, sugerăm reanalizarea și reformularea normei, în sensul precizării clare a datei abrogării respectivelor articole.

Totodată, potrivit uzanțelor normative, expresia „cu excepția art.” va fi redată sub forma „cu excepția **prevederilor** art.”. De asemenea, pentru corectitudinea exprimării, sintagma „și Anexa” va fi înlocuită cu expresia „și **a anexei**”.

115. La **art.602**, pentru respectarea stilului normativ, enumerarea „partidul politic/alianța politică/alianța electorală” va fi redată sub forma „partidul politic, alianța politică **sau** alianța electorală”.

Observația este valabilă pentru toate situațiile similare din proiect.

116. La **art.604 alin.(1)**, semnalăm că expresia „**din diferite motive**” este imprecisă. Din considerente de claritate și previzibilitate a normei, este necesară revederea textului.

Având în vedere că **alin.(2)** cuprinde o soluție legislativă distinctă față de sfera de reglementare a celei de la **alin.(1)** este recomandat ca acesta să constituie un articol distinct, marcat corespunzător.

În consecință, **art.604** va fi structurat într-un singur alineat, urmând ca cifra „(1)” din debutul textului să fie eliminată.

117. La **art.608 alin.(2)**, partea de debut a textului trebuie reformulată, astfel: „(2) În înțelesul **alin.(1)**”.

118. La **art.615**, pentru evitarea repetiției, este necesar ca sintagma ce definește specialitatea studiilor să fie redată sub forma: „în specialitate juridică, administrativă sau științe juridice”.

119. La **art.617 alin.(1)**, pentru suplețea textului, recomandăm eliminarea titlului Hotărârii Guvernului nr.611/2008, acesta fiind redat anterior, la art.614 alin.(2).

120. La **art.621 alin.(2)**, pentru completa informare legislativă, după numărul actului se va insera sintagma „**republicată, cu modificările și completările ulterioare**”.

Reiterăm observația și pentru cazul similar de la **alin.(3)**.

121. La **art.622 alin.(2)**, pentru precizie, este necesară revederea normei de trimitere la „art.513 alin.(5)”, întrucât acest articol are doar 3 alineate.

122. La **art.628**, denumirea funcției „secretarul unității administrativ-teritoriale” se va reda între ghilimele.

123. La **art.631**, recomandăm revederea normei de trimitere la art.244 alin.(4).

Observația se reiterează pentru restul situațiilor similare din prezentul articol.

124. La **art.634**, la **partea dispozitivă a pct.1**, întrucât operațiunea de modificare este prevăzută în partea introductivă a articolului, se va elimina expresia „se modifică și”.

125. La **art.635 alin.(1)**, la partea dispozitivă de la **pct. 1** se va elimina expresia „se modifică și”, întrucât actul normativ de bază suportă doar evenimentul legislativ de natura modificării, iar această operațiune este prevăzută în partea introductivă a articolului. Observația este valabilă și pentru **pct. 2**.

La **alin.(2)**, semnalăm că alin.(1) cuprinde doar 3 puncte, astfel încât expresia „alin.(1) punctele 1-32” trebuie reformulată.

126. La **art.638 partea introductivă**, se va menționa editorialul în care a fost republicată Legea nr.188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, respectiv **Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.365 din 29 mai 2007**.

Tot la **partea introductivă**, întrucât asupra actului normativ se preconizează intervenirea doar a evenimentului legislativ de modificare, se va elimina expresia „și se completează”.

127. La **anexele nr.2-4**, referitor la listele cuprinzând unele bunuri care aparțin domeniului public al statului (anexa nr.2), al județului (anexa nr.3), al comunei, orașului sau municipiului (anexa

nr.4), precizăm că acestea reiau cu mici diferențe prevederile din anexa la Legea nr.213/1988: *LISTA cuprinzând unele bunuri care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale.*

128. La **anexa nr.6**, ca observație generală, pentru unitate în redactare, trimiterile din anexe la prevederile Codului administrativ se vor menționa expres, astfel încât să nu existe vreun dubiu referitor la trimiterile la articolele din cod sau la articolele din anexe. Cu titlu de exemplu a se vedea **art.4 alin.(1) lit.a)** unde, după trimiterea la art.389 lit.a) nu este prezentă sintagma „din prezentul cod”, în schimb, la **lit.b)** a aceluiași alineat s-a inserat această sintagmă, iar la lit.c) și d) nu s-a inserat precizarea în cauză ; observația este valabilă și pentru **art.15 alin.(4)** pentru trimiterile la art.513 și 517; de asemenea, se va folosi în mod unitar în cuprinsul anexei sintagma „din prezenta anexă” pentru trimiterile la elemente structurale ale acesteia - a se vedea art.16 alin.(6).

La **art.4 alin.(5)**, pentru o construcție gramaticală corectă, din sintagma „pentru evaluarea îndeplinirii obiectivelor **ale** înalților funcționari publici...” se va elimina articolul *ale* ;

La **art.5 alin.(2) lit.c)**, pentru respectarea uzanțelor, structura „sau/și” va fi redată „și/sau” ; observația este valabilă pentru toate cazurile similare ; din considerente gramaticale, adjectivul din finalul textului **modificate** va fi redactat „modificat/e” ; la **alin.(3)** se va îndrepta eroarea de redactare : „pentru îndeplinirea”.

La **art.14 alin.(1) – (3)** sintagma „01 ianuarie – 31 martie” se va reda „1 ianuarie – 31 martie”.

La **art.17 alin.(1) lit.c)** este necesară reanalizarea trimiterii la art.12 alin.(3) care reglementează situația în care raportul de evaluare nu se contrasemnează.

La **art.20 alin.(3)** se va elimina sintagma „**cu obligația de motivare**” ca fiind redundantă în raport cu textul propus.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București
Nr.547/28.06.2019